

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/17/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7712215312
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gizela Majerčák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7712215312.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Gizely Majerčák a členov senátu JUDr. Viktórie Mílovej a JUDr. Alexandra Husivargu v občianskoprávnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, Bratislava, zastúpeného: Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36 864 421, Grösslingova 4, Bratislava, za ktorú ako konateľ koná advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo 10.11.2014 č. k. 5C/134/2012 - 23

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovanému n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Predmetom konania je náhrada majetkovej a nemajetkovej ujmy, ktoré žalobcovi mali byť spôsobené nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Michalovce ako exekučného súdu v konaní sp. zn. Ex/14544/2010 vedenom proti povinnému C. F. tým, že o udelení poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol s omeškaním viac ako 5 mesiacov (§44 ods. 2 EP). Okresný súd Michalovce rozsudkom označeným v záhlaví žalobu zamietol bez potreby zaoberať sa správnosťou vyčíslenia náhrady majetkovej či nemajetkovej ujmy, keďže dospel k záveru, že nie je daný základ nároku na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej len „zákon“).

Vychádzal zo zistenia, že žiadosť súdneho exekútora sp. zn. Ex 14544/2010 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s. r. o. proti povinnému C. F. pre vymoženie 41 € s príslušenstvom, kde exekučným titulom bolo vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu, na exekučný súd bola doručená 10.12.2010 a k povereniu exekútora vykonaním exekúcie došlo v zákonnej lehote 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora exekučnému súdu (22.12.2010). Vzhľadom na časový interval medzi doručením žiadosti a rozhodnutím exekučného súdu (12 dní), skutkové tvrdenia žalobcu o prieťahoch v exekučnom konaní v trvaní viac ako 5 mesiacov, vyhodnotil ako neopodstatnené pre ich nepravdivosť. Úspešnému žalovanému nepriznal náhradu trov konania s odôvodnením, že tento ich neuplatnil (§142 ods. 1, 151 ods. 1 a 2 OSP, a contrario).

Proti rozsudku žalobca podal odvolanie a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vytýkal súdu, že jeho postupom sprevádzaným množstvom procesných pochybení odvolateľovi ako účastníkovi konania sa odňala možnosť konať pred súdom. Predovšetkým, že vec bola prejednaná v jeho neprítomnosti, hoci pre takýto postup neboli splnené zákonné podmienky (§101 ods. 2 OSP), a to vzhľadom na jeho žiadosť o zrušenie pojednávania z dôležitých dôvodov, pričom predložil aj s nimi spájané listiny. Tvrdil tiež, že danú vec nebolo možné

rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, že nebol poučený podľa §120 ods. 4 OSP, nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovaného, z ktorých súd pri svojom rozhodnutí vychádzal, k skutkovým a právnym otázkam veci, k dôkazom, ktoré súd vykonal a na ktorých založil svoje rozhodnutie, nemal možnosť ani navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení, v dôsledku čoho došlo k porušeniu zásady kontradiktórnosti konania a práva žalobcu na súdnu ochranu. Na druhej strane namietal, že žalovaný sa nevyjadril k žalobe, a preto súd spor mal rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie podľa §153b OSP. Namietal tiež, že neprípustne vo veci meritórne rozhodla vylúčený sudca a navyše v čase, keď ešte nebolo právoplatne rozhodnuté o návrhu na prerušenie konania.

Žalovaný nevyužil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací po kladnom posúdení včasnosti a prípustnosti odvolania a po zistení, že odvolanie bolo podané na to oprávneným účastníkom konania (§201, 202 a 204 OSP) bez potreby nariadiť odvolacie pojednávanie (§214 OSP) prejednal vec v rozsahu vyplývajúcom z §212 ods. 1 a 3 OSP, ako i z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie je neopodstatnené. Rozsudok vo výroku je vecne správny, odvolací súd podľa §219 ods. 1 OSP preto ho potvrdil. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach 19.1.2016 o 13,00 hod., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku od 13.1.2016 boli zverejnené na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach (§156 ods. 1 a 3 OSP).

Pod odňatím možnosti konať pred súdom [§221 ods. 1 písm. f) OSP] vo všeobecnosti je potrebné rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým účastníkovi konania sa znemožní realizácia jeho procesných práv, v občianskom súdnom konaní mu priznaných za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti pred súdom konať dochádza tiež vtedy, keď súd vec prejedná a rozhodne v neprítomnosti účastníka konania, hoci nie sú preto splnené podmienky vyplývajúce z §101 ods. 2 OSP.

Predpokladom prejednaní veci v neprítomnosti účastníka je, že riadne predvolaný účastník (§115 ods. 2 OSP) sa nedostaví na pojednávanie ani nepožiadá z dôležitého dôvodu o odročenie; súd pritom prihliadne na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy (§101 ods. 2 OSP).

Z obsahu spisu vyplýva, že v prejednávanej veci boli splnené zákonné podmienky pre to, aby na súdnom pojednávaní nariadenom na 10.11.2014 vec sa prejednávala v neprítomnosti účastníkov, a preto pokiaľ súd tak urobil, jeho postupom účastníkom sa neodňala možnosť konať pred súdom. Z obsahu spisu je zrejmé, že predvolanie na dané pojednávanie (spolu s poučením o procesných právach účastníka, vrátane poučenia podľa §120 ods. 4 OSP) obom účastníkom i zástupcovi žalobcu bolo doručené 27.10.2014, to zn. u všetkých bola zachovaná zákonná lehota najmenej 5 dní na prípravu pojednávania (§115 ods. 2 OSP). Na dané pojednávanie, na ktorom súd oboznámil výsledky prípravy pojednávania, vykonal dokazovanie obsahom listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisu, dokazovanie vyhlásil za skončené a vo veci meritórne rozhodol rozsudkom, žalobca sa nedostavil, svoju neúčasť neospravedlnil, pričom jeho návrh na „zrušenie“ pojednávania nemal zákonné náležitosti v zmysle §119 ods. 2 OSP, s čím súd prvého stupňa správne a dostatočne sa vysporiadal na začiatku predmetného pojednávania, keď výslovne konštatoval, že „neboli splnené dôvody pre odročenie pojednávania“ a „zo strany žalobcu ani nebol zachovaný postup podľa §119 ods. 2 OSP“ (viď zápisnica, č. I. 21 spisu). Neúčasť na pojednávaní ospravedlnil iba žalovaný, pričom súhlasil, aby sa pojednávalo a rozhodlo v jeho neprítomnosti.

Pokiaľ ide o žiadosť žalobcu o zrušenie tohto pojednávania, konajúcemu súdu doručenú 7.11.2014 elektronickými prostriedkami, je potrebné mať na zreteli, že tu posudzovaná vec sp. zn. 5C/134/2012 na danom súde od 10.10.2012 do 17.12.2013 bola spojená na spoločné konanie s ďalšími XX skutkovo obdobnými vecami tých istých účastníkov, spoločné konanie bolo vedené pod sp. zn. 5C/131/2012. V tomto spoločnom konaní vyjadrenie žalovaného k žalobe zástupcovi žalobcu bolo doručené 11.3.2013. Neobstoja preto námietky žalobcu, že (i) nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovaného, na ktorých súd založil svoje rozhodnutie vo veci, ani že (ii) boli splnené zákonné podmienky pre rozhodnutie sporu rozsudkom pre zmeškanie podľa §153b OSP, keďže žalovaný k žalobe písomne sa vyjadril. Vo veci zároveň boli splnené aj všetky zákonné podmienky, aby na súdnom pojednávaní vec sa prejednávala v neprítomnosti účastníkov, a preto pokiaľ súd tak urobil, jeho postupom účastníkom sa neodňala možnosť konať pred súdom.

Pokiaľ teda žalobca ako riadne predvolaný účastník na pojednávanie súdu sa nedostavil ani nepožiadaval z dôležitého dôvodu o odročenie, spoliehajúc sa na opakovane podávanú a tými istými dôvodmi odôvodňovanú žiadosť o zrušenie pojednávania, ako 31.7.2014 ju predkladal aj v spoločnom konaní 5C/131/2012, minimálne vzhľadom na jeho vedomosť o zamietavom stanovisku konajúceho súdu k tomuto jeho predchádzajúcemu návrhu na prerušenie konania v tejto istej veci, musel vedieť, že jeho návrh neobstojí súd neakceptuje a tak sám sa zbavil procesnej možnosti svojimi tvrdeniami, vyjadreniami a navrhovaním, resp. predkladaním dôkazov na súdnom pojednávaní realizovať svoj vplyv na rozhodnutie súdu. Pokiaľ žalobca súdneho pojednávania by sa bol zúčastnil, mal by možnosť vyjadriť sa k vykonaným dôkazom i realizovať ďalšie procesné práva spojené s účasťou na pojednávaní, vrátane možnosti vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci a navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Zásada kontradiktórnosti konania, ani právo žalobcu na súdnu ochranu porušené preto neboli.

Vychádzajúc z týchto skutočností do termínu pojednávania žalobca mal viac než 20 mesiacov času na to, aby prípadne sa vyjadril k argumentom žalovaného či navrhol vykonať dokazovanie na ich vyvrátenie. Pokiaľ tak neurobil, sám sa zbavil tohto procesného práva, jeho realizácia mu však nebola znemožnená postupom súdu. Z týchto dôvodov neobstoja odvolacie námietky žalobcu, že vyjadrenie žalovaného k žalobe mu nebolo doručené, a nemal preto možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovaného, na ktorých súd založil svoje rozhodnutie vo veci.

Z uvedeného je zrejmé, že nebol naplnený odvolací dôvod podľa §205 ods. 2 písm. a) v spojení s §221 ods. 1 písm. f) OSP, t. j. prejednaním veci v neprítomnosti žalobcu, tomuto sa neodňala možnosť konať pred súdom.

Odvolací dôvod podľa §205 ods. 2 písm. a) v spojení s §221 ods. 1 písm. g) OSP je daný vtedy, ak vo veci rozhodoval vylúčený sudca, čo nie je prípad tu posudzovanej veci. Nadriadený súd uznesením z 22.10.2012 sp. zn. 3NcC/58/2012 - 104 právoplatne rozhodol o tom, že zákonný sudca nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci sp. zn. 5C/131/2012. Za danej procesnej situácie je preto nenáležitá námietka žalobcu, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav. Vykonané dôkazy vyhodnotil podľa §132 OSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam o dodržaní lehoty 15 dní na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie počítanej od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenia poverenia exekučnému súdu (§44 EP), na ktorom aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, odvolací súd jeho rozsudok podľa §219 OSP preto potvrdil ako vecne správny, vrátane rozhodnutia o trovách konania. Odvolací súd v plnom rozsahu sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a správnym právnym záverom súdu prvého stupňa, že v danej veci neboli preto splnené podmienky zodpovednosti žalovaného za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., ktorá žalobcovi mala byť spôsobená tvrdeným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Michalovce v danom exekučnom konaní, a preto základ nároku nie je daný. Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými odvolací súd v celom rozsahu sa stotožňuje a na ktoré odkazuje (§219 ods. 2 OSP).

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva úvaha súdu, na základe ktorej dospel k záveru o vylúčení zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, a to aj s poukazom na príslušné právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav. Nenáležitá je preto námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti rozhodnutia. Proti týmto záverom v podstate nič nenamietal ani sám žalobca, ktorý svoju odvoláciu námietku formuloval značne všeobecne a neurčito bez akýchkoľvek argumentov, ktoré by boli spôsobilé či už podporiť jeho tvrdenie, že ním namietaný nesprávny úradný postup exekučného súdu bol preukázaný, či spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Keďže odvolacie námietky žalobcu sú právne irelevantné, odvolací súd napadnutý rozsudok podľa §219 OSP potvrdil, vrátane správneho a zákonného rozhodnutia o trovách konania.

V posudzovanej veci súd prvého stupňa nerozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania, nebol podaný návrh na prerušenie konania, odvolací súd preto sa nezaoberal ani týmito odvolacími námietkami žalobcu.

Odvolací súd vo veci plne úspešnému žalovanému nepriznal náhradu trov odvolacieho konania (§224 ods. 1 v spojení s §142 ods. 1 OSP), pretože tento nepodal návrh na takéto rozhodovanie (§151 ods. 1 OSP a contrario) a neúspešnému žalobcovi náhradu trov nie je možné priznať.

Výsledok hlasovania senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.